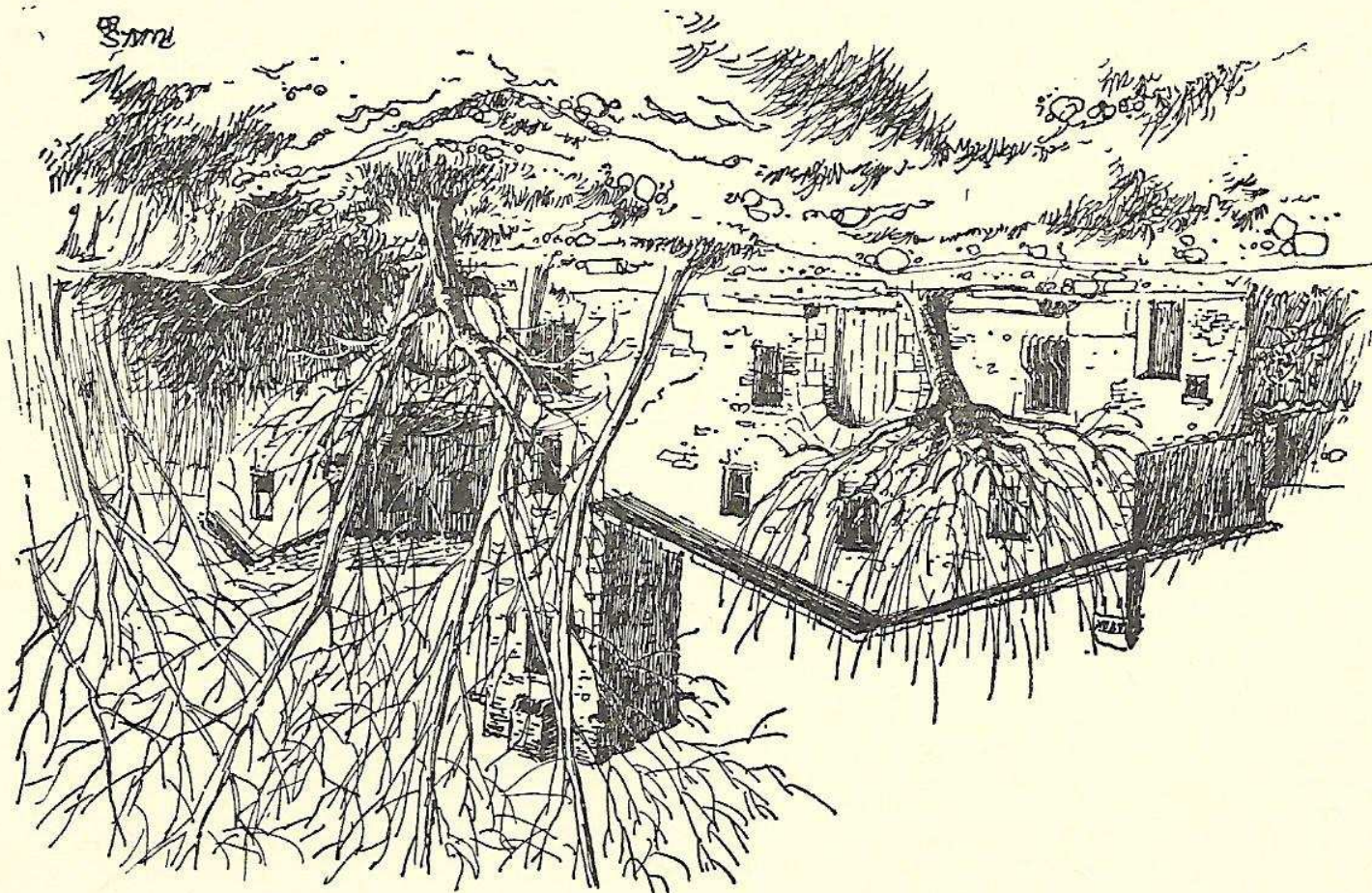

Nº 010

D'aquesta tercera Nadala, editada per Amics de Badalona, s'han imprès 2.000 exemplars numerats

1980

El 9 de novembre del 1492 Eulàlia, vídua d'en Bernat Canyadó feia testament davant el rector de Santa Maria de Badalona a favor de la seva filla Joana. Aquesta, és la primera notícia que tenim de can Canyadó. Les pagesies de Badalona veient allunyar-se el poder feudal es deixondeixen del seu abandonament secular i comencen a preocupar-se per la vida pública, per l'economia, i fins i tot, per l'elegància de les seves llars. Ara sorgirà en tot el seu esplendor la masia típica catalana, de tres cosos, centrada per l'entrada en la planta i per la sala en el pis. Un núvol, però, en aquest cel blau: el perill de la pirateria marítima. Això obligarà a les masies badalonines a fortificar-se de moltes formes; els Canyadó ho feren de la manera més espectacular: amb la torre de defensa. La torre de can Canyadó és gràcil i lleugera, i fuig de l'estil de les fortificacions ferrenyes que encara es conserven a Badalona. La seva construcció va implicar una sèrie de distorsions dins l'estructura de la casa, que aquí trenca el motlle de la distribució típica de la masia catalana, posant l'entrada i la sala paral·leles a la façana. A finals del segle XVII la casa ja havia adquirit pràcticament la seva fesomia actual i els Canyadó foren en el primer rengle de les famílies il·lustres de la Vila. Bartomeu Canyadó formava part d'aquell Consell de Badalona que l'any 1705 s'oferí, en tot i per tot, a l'Arxiduc Carles d'Àustria en lluita contra Felip V; la casa es convertí llavors en un dels nuclis de la resistència. L'any 1713, a punt de caure Barcelona, fou ell, batlle de la nostra Vila i encarregat de pagar els soldats que lluitaven fora la Ciutat. L'enriquiment dels nostres pagesos durant el segle XVIII portà a la darrera pubilla Canyadó a fer un casament fora de Badalona. Després vingueren massa vicissituds perquè els descendents dels vells Canyadó tornessin al recer de la casa. Avui can Canyadó resta sol, amenaçat per edificis estranys, i el greu perill d'enderrocament; enyorant, impassible, glòries passades.

BONES FESTES

AMICS DE BADALONA

Nadal del 1980